

kg pr. Dag. Dette bliver i alt 1,825 kg. Nu bliver hele den Kornbeholdning, som er til Raadighed paa en saadan Ejendom, 2,800 kg. Naar Trækkraften alene tager 1,825 kg, bliver der kun tilbage 975, men det Kvantum er ikke en Gang nok for vedkommende Husmand til Sædekorn. Han skal saa mindst 1,000 kg, men der er altsaa kun 975 kg. Her bliver Forholdet altsaa en lille Smule bedre end før. Han har omtrent tilstrækkeligt til Sædekorn, men ikke noget hverken til Kreaturer eller Svin. Saadant er Forholdet i Midtjylland og sikkert ogsaa i Nord- og Vestjylland. Selv om nu Ejeren af en saadan Ejendom kan faa Del i de 85,000 t, der tænkes uddelt til de mindre Jordbrugere til Produktion af Svin, vil han neppe kunne faa saa meget, at Forudsætningen: 2 Svin for hver 1,000 Kr.s Jordskyld kan opfyldes. Jeg skal nemlig her gøre opmærksom paa, at til Produktion af et Slagterisvin af slagtet Vægt 70 eller 75 kg behøves der mindst 3 Tønder Korn, Byg eller Blandsæd, eller meget lavt regnet 250 kg Korn. Men naar vedkommende Ejer skulde producere 2 Svin for hver 1,000 Kr.s Jordværdi, skulde han producere 14 Svin og have udleveret af Staten 3,500 kg Korn, og et saa stort Kvantum antager jeg neppe vil kunne faas. Jeg anser det for nødvendigt, at der bliver produceret Svin, og derfor maa de Betingelser, der foreslaas i Lovforslaget, ændres, ellers bliver der ingen Svin produceret.

De Eksempler, jeg har fremdraget, tror jeg, jeg i det store og hele kan staa inde for, og jeg tror, at ogsaa alle Medlemmer af dette Ting, som kender Forholdene i Midt-, Vest- og Nordjylland, vil indrømme, at jeg ikke har regnet for meget, og at endvidere den Avl, jeg har regnet med, avles der ikke i Aar.

Nu gaar Lovforslaget i Udvalg. Jeg skal ikke paatage mig at anwise de Veje, der er farbare til Opnaelse af et tilfredsstillende Resultat, som dog er det, vi alle ønsker og haaber at naa, men forhøventlig vil det lykkes Udvalget sammen med den højtærede Minister at finde en saadan Løsning, at der gaar saa lidt i Stykker som muligt, for det er det, det kommer an paa, og en saadan Løsning,

at det danske Landbrugs Produktionsevne kan blive bevaret. Jeg tror at turde sige, at baade Udvalget og den højtærede Minister sikkert med al deres Kraft og med ærlig Villie vil gøre, hvad der er muligt for at finde en tilfredsstillende Løsning.

Endnu er der en Ting, jeg vil tillade mig at nævne, og som angaar Sædekornet. Det forekommer mig, at Sædekornet er noget saa vigtigt, at det først maa tages fra, og der maatte helst tages fra udover det Kvantum, der her foreslaas. Staten maa her være meget varsom, saa at den ikke tager Ansvar for den enkelte. Der kan selvfølgelig, som det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) nævnedes, være Hedeegne, hvor det er nødvendigt, at Landbrugerne henvender sig til det offentlige og faar Sædekorn til Hjælp. Men som Helhed tror jeg, at man maa være meget varsom i saa Henseende. Jeg mindes fra min Ungdom, at min Fader sagde, at det var det første og vigtigste at faa det bedste Korn taget fra til Sædekorn om Vinteren. Det skulde være urørligt og helligt og gemmes fremfor noget andet, og jeg tror, at det var godt, om denne Opfattelse blev mere levende hos Befolkningen her i Landet.

Med disse Bemærkninger vil jeg slutte og haabe, at det maa lykkes Udvalget og Ministeren at naa en Løsning, som kan blive til Held og Lykke for Danmark, saa at vi kan slippe godt udover de vanskelige Tider, som vi gaar i Møde.

Jensen-Nybjerg: Jeg skal ikke sige meget om Lovforslaget i Almindelighed. Vi er alle enige om, at det er nødvendigt, at der sikres den danske Befolkning Brødkorn under de vanskelige Forhold, vi staa overfor. Om de 750,000 t, som der er foreslaaet i det staaende Landbrugsudvalg, er nok, eller om det er nødvendigt, som Lovforslaget forudsætter, at der baandlægges 950,000 t, tør jeg ikke udtale mig om. Jeg er enig med dem, som hævder, at der er saa stærk Brug for Korn i det danske Landbrug, dels til Opretholdelse af den nødvendige Del af Besætningen, dels til Opretholdelse af den nødvendigste Mælkeydelse, at det vil være højst uforvarligt at baandlægge mere af den danske Sæd end nødvendigt, men paa den anden